

BOYUN EĞME

HAFTALIK SIYASİ GAZETE ■ 27 MART 2019 ÇARŞAMBA ■ 1 TL

#OyumTKPye

BİZ SEÇİMİMİZİ YAPTIK

Haftasonu sandıkbaşında olacağız. Sadece oy kullanmayacağız, oylarımızı sayacağız da. Sandık başlarında bekleyeceğiz, TKP'ye atılmış tek bir oyun bile yok sayılmamasını sağlayacağız. Paranın saltanatı varsa halkın TKP'si var sözünü yükselterek başlamıştık seçim çalışmalarımıza. Sağlı sollu "aynı gemideyiz" diyenlere kafa tuttuk, "aynı gemide değiliz" dedik. "Siz, biz geminizde kürek çekerken yukarda güneşlenmek istiyorsunuz. Sizi, çürümüş, su alan geminizde bırakıp, bizi aydınlık yarınlara taşıyacak gemiyi inşa edeceğiz" dedik. Halkımıza çağrımız, asalak sınıfların, gericilerin, kafatasçıların, işçi düşmanlarının değirmenine su taşımayın. Düzen partilerine oy vermeyin.

Türkiye Komünist Partisi'nin bir "seçim politikası" var mı? Bir açıdan bakarsanız yok. TKP seçimlere özel bir politika üretmiyor. Partiyi seçimlere her zaman verdiği mücadelenin, savunduğu politikanın ilkeleri taşıyor.

Bir açıdan var: TKP seçimlerde, düzene karşı bir duvar örmeyi, her zaman başardığından daha fazlasını başarıp daha fazla emekçiye ulaşmayı, kendine katmayı amaçlıyor. Seçim dönemleri komünistler için her zaman büyük zorluklarla karşılaşılan dönemler. Medya ambargoları, sansürler, yok saymalar dışında bir de düzen partileri ile ilgili zorluklar çıkıyor karşımıza: Ülke tam bir maskeli baloya dönüyor ve tüm düzen partileri seçimden sonra unutacakları vaatlerle, hiç olmadıkları pozlara bürünerek halkın aklına saldırıyor.

2019 seçimlerinde bu manzara tekrar karşımıza çıktı ama kabul etmemiz gerekir, ilk defa düzen siyaseti kendini bu kadar açık sergiledi. Halka yalanlar söylediler ama milyonlarca insana gerçekte ne olduklarını gösterdiler.

Şunu da üstüne basa basa söyleyebiliriz: TKP belki de ilk defa bu seçimlerde yürüttüğü çalışmalarda, yalanların, sahte umutların, sözde solun baskısıyla uğraşmak zorunda kalmadı. Her şey açıldı, herkes her şeyi görüyordu. Bize anlatmaktan çok örgütlemek, ikna etmekten çok mücadelemize katmak düştü.

Pek çok şey anlattık, pek çok insanı ikna ettik ama bu sefer karşımızda dünden hazır emekçiler vardı. Dostça sorularla, eleştirilerle karşılaştığımız gibi saldırgan suçlamalarla karşılaştık. Ama bunları göğüslerken bile yanımızda halk vardı.

YANITLARIMIZI OKUYACAKSINIZ

Boyun Eğme'nin bu sayısında Türkiye Komünist Partisi'nin seçim çalışmaları sırasında karşılaştığı, bir kısmı yazarların kaleminden gazete köşelerine yazılan "karşı görüşlere" verdiği yanıtları okuyacaksınız. Aralarında "dost" insanların savundukları farklı görüşleri de var.

PARANIN
SALTANATI
VARSA
HALKIN
TKP'Sİ
VAR!

BUNU DİYENLERE KULAK ASMAYIN:

"Tatava yapmam, basar geçerim"

Cümleyi böyle kuranlar, bütün partilerin giderek AKP'ye benziyor olmasını da soğukkanlılıkla karşılamak durumunda. Tatava yapmadan! Laikliğin bekçisi belenmiş bir partinin, mitinglerinde hatim indirmeye başlamasına ramak kaldı. Ama tatava yapmayalım. AKP'nin yağma düzeni derken, zengin müteahhit adaylarıyla bütün düzen partileri yağmaya katılmak için koşuşturuyor. Ama tatava yapmayalım. Amerikancı AKP derken, seçimlerden önce ABD'nin oyunu almak için Washington'a heyetler yollamayan bir tek Türkiye Komünist Partisi kaldı. Ama TKP tatavacı! Tatava yapmayalım.

SANDIĞA BİR KIRMIZI
KARANFİL ATIN
MÜŞAHİT OLUN
OYUNUZU KORUYUN

MÜŞAHİT KARTI
Adı: _____
Soyadı: _____
İlçesi: _____
Görev Yeri: _____

TKP dostları görev başına!

TKP yerel seçim süreci boyunca Türkiye'nin her yerinde emekçi halka umut oldu. Paranın saltanatına, beton sevdalarına, yalan vaatlere, yobazlıkta birbirleriyle yarışanlara inat, sokak sokak, mahalle mahalle başka bir seçeneği örgütledi. Komünistlerin sermayenin çıkarı için değil, halkın mutluluğu ve refahı için çalışacağını ilan etti. Emekçilerin birlikte yöneteceği belediyelerin mümkün olduğunu, üstelik de bugünkünden çok daha iyisini, güzelini, insanca olanı yaratabileceğini savundu. Ulaştığı her yerde yeni dostlar, yeni yoldaşlar edindi.

Belediyeleri patronlar yönettiği sürece "Yok birbirimizden farkımız" diyen adayların ve partilerinin kaç eksik kaç fazla aldığı sonucu değiştirmiyor. TKP adaylarına verilecek her bir oyun ise kıymeti var. Ve komünistlere verilmiş tek bir oyu bile düzenin asalaklarına emanet etmeye niyetimiz yok. Hiçbir hırsızın çalmasına izin veremeyiz, ne emeğimizi, ne oyumuzu.

Bu yüzden dostlarımız, seçime iki haftadan az zamanın kaldığı şu günlerde sizleri daha fazla sorumluluk almaya, TKP adına müşahit olmaya, halkın oylarına sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Bulduğunuz il ya da ilçedeki TKP örgütlerine ulaşarak çalışmaya katılabilir ya da doğrudan partinin internet sitesi üzerinden, nerede müşahit olmak istediğiniz gibi bilgileri girerek müşahitlik için başvuru yapabilirsiniz.

Müşahitlik başvurusu için:
<http://www.tkp.org.tr/kizilkaranfil>
*90 (216) 414 65 04

TKP dostları görev başına!

SİZ BİLİRSİNİZ AMA BİZ DERİZ Kİ...

"ERDOĞAN'IN KARŞISINDA YABANCI GÜÇLER VAR" DİYENLERDENSENİZ...

Herkes Erdoğan'a düşman ve onu milli iradenin, Türklüğün bekasının temsilcisi olarak gördükleri için böyleler. Hepsi yıkıcı, bölücü, bozguna, dış güçlerin oyuncağı. Bu kadar basit mi?

Diğer düzen partilerini, sözde muhalefeti bir yana bırakın. Pek çok konuda AKP'nin yolunda gidiyorlar, hiç merak etmeyin. Erdoğan'ın "düşman" diye işaret ettiklerinin bir kısmı zaten AKP'nin kuruluşunda harcı olanlar.

Temelde çok farklı şeyler de yapmıyorlar. Mesele bundan ibaret de değil. Siz "beka" adına, "milli irade" adına iktidara sarıldıkça... İktidar da sermayeye sarılıyor. Siz "dünya bize düşman, kiskaniyorlar" dedikçe iktidar, emperyalistlerle ortak savaş kıskırtıcılığı yapıyor. Yabancı sermaye ülkeye bir örümcek gibi ağlarını atıyor.

Basit bir örnek... IMF'yi yolladık, artık biz IMF'ye borç veriyoruz diyorlar...

Dış borcumuz şu anda yarım Trilyon dolara yaklaştı. Sıfırları atılmış lirayla 2,5 trilyon TL. Sıfırlar atılmamış olsaydı belki sayının adını bile söyleyemeyecektiniz. Katrilyon? Hayır. Bin katrilyon. Kentilyon deniyor. İyi ki sıfırları atmışlar!

Seçim dönemi boyunca, dostça sorularla, eleştirilerle karşılaştığımız gibi saldırgan suçlamalarla da karşılaştık. Halktan gelen her soruya yanıt vermeyi, insanların kafasını karıştıran her şeyi sadeleştirmeyi görev bildik. Seçim çalışmalarımız sırasında karşılaştığımız, bir kısmı yazarların kaleminden gazete köşelerine yansıyan "karşı görüşlere" verdiğimiz yanıtları okuyacaksınız.

"NİYE KARIŞTIRIYORSUNUZ ORTALIĞI?" DİYORSANIZ

Oturun oturduğunuz yerde diyor-sunuz. Siyaseti de gereksiz bir faaliyet olarak görüyorsunuz. Belki de "siyasetçiler yapsın işte" deyip geçiyorsunuzdur.

Çok tuzu kuru, rahatı zaten yerinde biri değilseniz size söyleyeceklerimiz var.

Hayat pahalılığı, yobazlık, maceracı ve savaştı dış politika... Bunlar herkesin canını sıkıyor.

Ama bir kısmımız Erdoğan'a saplanmış, bütün gerilimini Erdoğan'la yaşıyor. Bazen bu sorunları tamamen unutacak kadar...

Bir başka kesimse hiç memnun olmadığı hayatına, "daha kötüsü olmasın" diye katlanıyor. Siyasete katılması da "daha iyi bir Türkiye istiyorum" diyerek olmuyor. "Kurulamazın, kriz yaratmayın. İşini, aşını kaybeden ben oluyorum sonra" diyerek yaklaşıyor siyasete.

Erdoğan da bu ruh halini yönetiyor. Siyasal görüşünüzden bağımsız olarak, "karıştırmayın işte" deyip geçiyorsanız Erdoğan sizin ruh halinizi de güzelce yönetiyor demektir.

AMA BU BÖYLE GİTMEZ.

Çünkü kayıkçı dövüşünün de, zorba iktidarın da, düzen muhalefetine de örtmediği bir "gerçek gerilim" var. Biz karıştırmazsak, siz karıştırmazsanız yine karıştırmıyor hayatımızı.

Hayat pahalılığı altında ezilen ve daha iyi yaşamak isteyen emekçi halk bir yanda, sürekli semirip zenginleşen patronlar öbür yanda...

Barış isteyen yoksul insanlar var bir tarafta, onları savaş satrançlarında sahaya asker olarak sürmek isteyen

Osmanlı özentileri diğer tarafta...

Özgürlük isteyen, eşitlenmek isteyen kadınlarla, kadınları fabrikasında çalışacak çocukları doğuracak, gerektiğinde ucuz işgücü olacak, gerektiğinde eve kapatılacak bir nesne olarak gören gericiiler arasında da üzerini örtemeyecek bir karşıtlık var.

Ve tamamen bu akıldışı düzenin yarattığı krizler ülkenin üzerine çöktükçe

bu gerilim artıyor.

Bu gerilim ancak emeğin hakkını almasıyla çözülebilir.

Bir işçi iktidarıyla çözülebilir. Karışıklık çıkarmayın filan demeyin.

Türkiye Komünist Partisi, seçimlerden güçlenerek çıkarsa siyasetin rengi değişir.

O kazanmış, bu kazanmış... Hiçbir anlamı, hiçbir farkı yok zaten.

"İKTİDARDAN YANAYIM. SİZİ BİLMEM, BANA ÇIKAR SAĞLIYOR" İYİYMİŞ!

Çıkarınız var! İyiymiş...

Çıkarım var deyince hep aynı durum olmuyor. Yani bazen "çıkarınız olduğunu sanıyor" da olabilirsiniz.

Tabii gerçekten(!) çıkarınız da olabilir.

İhale almalar, imara açılan arsaları yağmalamalar, fabrikanızda tatsızlık çıktığında polisi çağırıp işçileri yola getirmeler, hırsızlığınızı, yolsuzluğunuzu güdümlü yargıyla örtturmeler, tarikatta çevirdiğiniz dolapları gizlemeler, çeteciye-seniz, mafyaysanız ya da tacizci filansanız, yandaş yargıyla kendinizi koruma altına aldırılmazlar.

Çıkarım var derken kastettiğiniz bunlardan biri ya da sayamadığımız benzer başka şeylerse...

Bu yazılanları okumanız bile saçma.

Ama çıkarım var derken kastettiğiniz, "partide bir tanıdık sayesinde iş buldum, bana kadro vereceğine söz verdi. İlçe başkanı, tapuda bir işimiz var onun halli için yardımcı oluyorlar" gibi şeylerse.

Yazık size...

Bu "çıkarım var" dediklerinizin hepsinin acısı çıkar.

Hem sadece sizden değil, tüm memleketten.

"DEVLETİN BEKASI NE OLACAK PEKİ?" DİYE SORUYORSANIZ

Devletin bekası... İktidarın kendi bekası-na verdiği isim bu! "Devlet benim!" dedikten sonra çok normal.

Devletin bekası diyerek, her türlü hukuksuzluğu kabul ettirdiklerinin farkında mısınız?

Üstelik bir gün "devletin düşmanı" ilan ettikleriyle ertesi gün sıkı dost oluveriyorlar. Ona ne diyorsunuz?

"Eyy Putin! Eyy TÜSİAD! Eyy Trump!"

Hatırlıyor musunuz?

Ve "devlet" dediğinizde iki kez düşün-meniz gerek. Evet bizim bir devlete ihtiyacı-mız var. Halkın devletine.

"Bu devlet Erdoğan'ın devleti" demiyo-ruz. Bu devlet sermayenin devleti.

Grev yasaklıyor, arsaları yağmaya açıyor, sermayenin hizmetinde!

Suriye konusunda bile bir sürü "vatan-perverane" sözlerden sonra söyledikleri ne biliyor musunuz?

"Suriye'nin yeniden imarında niye benim

işadamım kazanmasın. Çinli, Rus firmaları-na mı bırakalım tüm işleri?"

Halkın devleti böyle mi yapardı?

TKP işçiler, emekçiler adına iktidarı isterken halkın çıkarını sağlayacak, emekçileri rahat ettirecek, gerçekten bağımsız ve halkın emrinde bir devlet olalım diye istiyor.

Bugün, devletin bekası diye diye yapılanlar da öyle çok yeni şeyler değil. "Devletin bekası için bize katlanacaksınız" diyen ilk siyasetçi Erdoğan değil.

"GİDECEK YERİM OLSA GİDERİM BU ÜLKEDEN" DİYORSANIZ

Eğmeyin böyle başınızı.

Aptalca bir iyimserlikle, "Reis harika, ülke çok güzel, kiskaniyorlar" diyenlerden nefret ediyorsunuz belki.

Belki "AKP gidici, her şey iyi olacak" diyenlere burun kıvırıyorsunuz...

Çok haksız da sayılmazsınız. Ama emin misiniz yurdunuza yeterince emek verdiğinizine?

Yani "bulaşıklar da öylece duruyor"

diyerek "param olsa da yemeği köftede yesem" demekten, "çarşaf lar da kirli" diyerek "keşke param olsaydı da şöyle lüks bir otelde geceyi geçirse-yim" demekten bir farkı olmaz sanki, ona emek vermeden, yurduna küsmek.

Birlikte yaşanacak bir ülke yaratacağız. Boyunuzu büküp lanet okumak yerine bize katılın.

"CHP YENİLENMELİ. BUNUN İÇİN ÇALIŞSAK DAHA İYİ OLMAZ MI?" DEMEYİN

CHP yenilenmeli? Yine mi! Şaka bir yana...
CHP'de değişmeyen tek şey değişim zaten! Nere-deyse periyodik olarak yenileniyor. Sanki, CHP'nin yazılı olmayan bir anayasası var da, burada "parti 10 yılda bir yenilenecek" yazıyor gibi.
Tabii değişmeyen bir şey daha oluyor bu sırada: Düzene bağlılık, kapitalizme kıyamamak, sermaye sınıfının tarafında durmak.
CHP yenilenmesin!
Çünkü her zaman bir düzen parmağı oluyor o yenilenmelerde. Bir önceki yenilenmenin getirdiğini, yine aynı düzenin ihtiyaçlarına göre götürüp yenisini getiriyorlar.
CHP'den memnun olmayan CHP'lileri çok iyi anlıyoruz. Bir kısmının bu partinin sola çekilerek yenilenmesini istediklerini de biliyoruz.
Ama artık çok açık: Emekçi halk ve hatta sosyalistler CHP'ye mahkûmmuşlar gibi hareket ettikleri sürece CHP sağa kayıyor.
"Tıptı tıptı verecekler oylarını zaten." Bu kadar! CHP üstyapısının sadece sola değil, emekçi halka bakışı da bu oluyor.
CHP'nin emekçilerle, solla bu kadar kolay oynayamayacağını öğrenmesi gerek.
Türkiye Komünist Partisi, gerici dalgaları, liberal saldırıları, Avrupa Birliği yalanlarını, "askeri vesayet bitiyor" cambazlıklarını püskürterek bugüne geldi.
Yakın tarihimize bakın, TKP'nin Türkiye solunu savrulmaktan kurtardığı, bazen bir yana, bazen öbür yana sallanırken bir çizgide tuttuğu görülüyor mu?
TKP, "Düzen partilerini yenilemeyi bırakın, düzenin karşısında örelim cephemizi" diyor.

SAMANALTI / Sait Munzur

"SEÇİMLERE NİYE GİRİYORSUNUZ Kİ? BOYKOT ETMEK GEREKMEZ Mİ?"

Hepsi aynı ve bu seçim oyunu da düzene hizmet ediyor sadece! Böyle düşünüyorsunuz.

Büyük bir oyun sahneliyorlar ve türlü şekillerde bu oyuna herkesi ortak etmenin peşindeler.

Kimi zaman gerçekten aslında kendi seçtiklerini "oyunu kullan, seçim yap" diyerek dayatıyorlar, kimi zaman da "kötünün iyisi, tatava yapma bas geç" diyerek "stratejik oy" çağrılarını karşımıza çıkarıyorlar.

"Tıptı tıptı verecekler nasılsa" diyen mi dersiniz?

Düzenin parçası olmayı reddedenleri "marjinaler" diyerek küçümseyen mi dersiniz?

Küfreder gibi sağcı, İslamcı, faşist siyasetçileri aday gösterip, "gerçekçi ve solcu olmak bunu gerektirir" diyerek ders veren mi?

Bu manzaraya tepki duymamak mümkün değil.

"Buysa seçim, ben seçmiyorum" diyenlere kimsenin ders vermeye hakkı olmaz.

Ama seçim bundan ibaret değil. Daha doğrusu, düzenin seçimi dışında bir de

"düzene karşı" seçim var.

Bu karşı oyu kullanmanın yolunun oy vermemek olduğunu düşünmüyoruz.

Bir tepki göstermek, "yeter" demek, sergilenen ucuzluklara, ilkesizliklere, hainliklere karşı tavır almaksa amaç, bunun duyulur, görülür bir şekilde yapılması, herkese ulaşması lazım.

"Düzen değişmeli" diyenlerin, düzen partilerinin oynadıkları oyunun da parçası olmamaları gerekir ama bunu göstermek, gerçek bir tavra dönüştürmek, en önemlisi bu tavrın bir protestodan ibaret kalmaması gerekir.

Türkiye Komünist Partisi'nin alacağı her bir oy, protestoyu aşan bir biçimde düzen partilerine gösterilen bir kırmızı kart olacak.

Sizi gözle görülür, etkisi olacak ve hesap bozmak için hesaba katılacak bir tavra davet ediyoruz. Üstelik seçim sonuçlarına sıkıştırılmayacak bir tavır olacak bu.

"Ben zaten gideceğim bu ülkeden!" diyenlere...

Başka bir gezegeni gözünüze kestirmediyse, "yaşanır bu ülkede" dediğiniz yer neresi olabilir?
Yurdundan vazgeçmeyi insan

nasıl düşünebiliyor? Bunu gerçekten anlayamıyoruz ama bunun ötesinde, "başka yurt edinilecek ülkeler var" düşüncesinin de hiçbir karşılığı yok.

Kapitalist dünya, bir bütün olarak çürümüş durumda.

Kanada'da acil serviste 11 saat bekledikten sonra doktoru göremeden ölen kadıncığının haberini düşünün.

"Küba'ya giderim" diyorsanız o başka. "İlim Çin'de olsa almız" gibi "sosyalizm Küba'daysa gidiniz" oluyor bu.

Küba'ya beraberinizde götüreceğiniz şeyler varsa, yani Küba'ya çok hayrınız dokunacaksa siz bilirsiniz tabii...

Ama Küba'nın sosyalist halkı size, "Bize kadar var. Seviyorsanız, kendi ülkenizde de kurun" derse ne yapacaksınız?

Yatları, katları olanlar var, "Giderim ,gezerim" diyorlar. Hatta "Bu ülke çekilmez" diye de ekliyorlar. Fakat onlar için de ülkeyi terk etmek anlamlı bir seçenek olmuyor. Ülkenin kanını emen, milyonlarca insan yoksullaşırken kendi zenginliklerini büyüten patronlar için böyle bir sorun olmuyor.

Onlar zaten, "havası bozuldu buraların" dediklerinde ülkeyi terk etmek dışında yolları kolaylıkla buluyorlar: Akdeniz gezisine çıkıyorlar mesela! İstisnası belki vardır. Ama genel olarak böyle.

Biz yaşanacak bir ülke yaratacağız. Yaşanacak bir dünya için...

Hiçbir dert dermansız değil.

"KÜRTLER, AKP'YE BİR DERS VERMEK İÇİN MİLLET İTTİFAKI'NA OY VERECEK" ÖYLE Mİ?

Türkiye'nin sorunları Kürt sorununa indirgenebilir mi? Ve tabii, bütün mücadele ulusal haklarını, siyasal statüsünü talep eden Kürtlerle, inkarcı Türk milliyetçileri arasında mı?

"Kürt sorununun çözümü düzen güçlerine, Türkiye'nin 'aklı başında' zenginlerine, emperyalistlere havale edilemez..." dediğimizde ulusal, inkarcı mı oluyoruz?

Kavga her etnik kökenden, her kimlikten emekçilerle patronlar arasındadır dediğimizde Kürt işçisine de mi düşmanlık ediyoruz?

İşçinin Kürdü Türkü yok, patronun da... Kürt işçisi ile Kürt patronunun kaderini birbirine bağlamak milliyetçiliktir, ulusalcılık işte böyle bir şeydir dediğimizde... Kürtleri bölüp birbirine düşürmek isteyen hain bir ulusalcı planı mı uyguluyor oluyoruz?

"Herkesin devleti var, Kürtlerin yok. Yüzyıllardır ezilen onurlu halk Kürtler siyasal statülerine kavuşacaklar. Bundan başka da bir gerçek yok. Mücadele bunun için verilir. Kürtster ister inşaat işçisi ol, ister avukat, bunun için mücadele edeceksin" diyenlerin savunduğu Kürt milliyetçiliğidir.

Bu dünya düzeni içinde, emperyalistlerin kurduğu oyunlarda statü aramanın kendi kaderini tayin etmeye değil, kaderini bozuk düzene teslim etmeye varacağını düşünüyoruz.

Bişçilere şöyle sesleniyoruz: Örneğin Barzani'nin kurduğu oligarşiyi alkışlarsanız, petrol kuyularının paylaşımına Kürt zenginlerinin de ortak olmasını kurtuluş olarak görürseniz tek elde edeceğimiz daha fazla sömürü olur.

Bugün Türkiye'de dava sınıfı davasıdır, kavga sınıfı kavgasıdır.

Bunların, Kürtleri yok saymak, Kürt yoksullarının ezilme-ye devam etmesini savunmak olduğu da bir sosyal demokrat yalandır.

Böyle diyoruz.

"DÜZEN PARTİLERİNE OY YOK. TAMAM; AMA BAŞKA ALTERNATİFLER DE VAR"

Düzen partilerine oy yok diyorsunuz. Anlaşıyoruz. TKP'ye oy vermek dışında bunun bir karşılığı olabilir mi? Olabilir tabii. Dedğiniz gibi başka devrimci alternatifler, bağımsız adaylar da var.

Öte yandan...

TKP, tüm ülkede seçimlere giriyor. Daha doğrusu şöyle: bütün büyükşehirlerde ve il merkezlerinde belediye başkanlığı için kullanacağınız oy pusulalarında çark çekiç var, TKP'nin adı ve adayı var.

Çok sayıda ilçe için de aynı şey geçerli biliyorsunuz.

Ve en önemlisi, tüm ülkede Belediye Meclisi için oy pusulasını elinize aldığınızda TKP'yi orada da buluyorsunuz.

Türkiye Komünist Partisi rüzgârını önemsemeyi önerebilir miyiz size?

Bu rüzgârın medyaya yansıyan, daha çok görünür olan kısmı ülkenin büyüklüğü düşünülduğünde sayısı öyle çok da olmayan yerlerde seçimleri kazanma ihtimali...

Fakat rüzgârın asıl kaynağını hepimiz biliyoruz.

Tam olarak söylediğiniz şey: Düzen partilerinden, aslında düzenden kopuş.

Türkiye Komünist Partisi'nin politik tavrı, verdiği mücadele karşılık buluyor.

Bu koşullarda etkili olacak olan, sayılacak olan, dikkate alınıp değerlendirilecek olan TKP'nin alacağı oylar.

Bunun dışında, elbette kendini anlatan; halktan, düzen partilerine değil sola oy isteyen herkesin emeği değerli...

Ama alacakları sonuçlar, ülkenin geleceği için etkin bir parametre olmayacak. Yanlış anlamayın, sayıları karşılaştırarak "büyük parti" pozlarına girmeyiz. Kimsenin emeğini de küçümsemeyiz.

Ama siyasete, düzenle hesaplaşmaya emek vermek kadar, bu emeğin yerini bulmasını sağlamak, bu emeğe daha çok sayıda insanı ortak etmek de önemli.

TKP, hiçbir zaman "oyları bölmeyin" cilik yapmadı. Her şey bir yana, savunduklarınızı, ideolojinizi, siyasal tavrınızı elden bırakmanızı söyleyenlerin, sosyal demokrat şantajcılarının işi bu: "Küçük küçük partilere oy vermeyin, oyunuz boşa gitmesin."

Böyle diye diye sola bir baraj da kendileri koydu. Bir yandan sağa kayarak...

Ama TKP'nin şunu söyleme hakkı var: Düzene güçlü bir darbe indirmenin tek yolu var bugün.

Türkiye Komünist Partisi'nin güçlenmesi...

Pek çok insanın gözü TKP'nin alacağı oyda dersek hiç abartmış olmayız.

Öyleyse düzenin devrimci alternatifini arıyorsanız, "TKP orada, baksanıza..." diyebiliriz.

AKP'nin fabrika ayarlarını özleyen de var!

AKP'nin fabrika ayarlarına dönmeyi isteyenler, yine başımızda AKP olsun ama eskisi gibi olsun diyenler, sadece halka düşmanlık etmiyor. Bilimin de dışına düşüyorlar.

Savundukları şey, "maymundan geldiysek, niye maymuna dönmüyoruz" gibi bir şey.

Fabrika ayarlarına dönmek denilen şey sadece sakatlanmış oyuncuyu değiştirip maça devam etmek olmasın? Atılan gollerin hep emekçilerin kalesine girdiği maça!

AKP'nin fabrika ayarları neydi, onu bir hatırlatalım mı?

Siyasette din istismarını hiç eksik etmeyenlerin, yeri geldiğinde "komşusu açken tok yatan bizden değildir" diyiverenlerin, bir avuç zengini daha da zengin etmesiydi.

Özal'ın ve Çiller'in yapmak isteyip de yapamadığı özelleştirmeleri yapmaktı. Fabrika ayarlarına dönülürken, özelleştirmeler silinmeyecek tabii...

17 yılda kabaca 60 Milyar Dolarlık özelleştirme yapıldı. Satılan devlet varlıklarının bunun en az iki katı değeri olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Peşkeş çekilen

varlıklar, sadece yandaşlarını değil, Koçları, Sabancıları daha da zengin etti.

Bununla kalmadı. Özelleştirilen pek çok işletme kapatıldı. Bazen arsalarına AVM yapmak için, bazen de satın alan patronun rakip işletmesi kazansın diye.

Fabrika ayarlarına dönünce özelleştirmeler de daha temiz yapılacak, diyenlerin söylediğinden tek çıkardığımız anlam şu: Öyle her yandaşa değil, çok zengin olanlara satılacak varlıklar. Yine tabii Koç ve Sabancı gibilere aslan payı ayrılarak.

Özelleştirilecek çok bir şey de kalmadı.

Fabrika ayarlarında özelleştirme var. Tabii ki yağma var.

"Maceracı değil, gerçekçi dış politika" lafzı da fabrika ayarlarına dönüşçülerin dilinden düşmüyor.

Oysa, fabrika ayarlarına dönüş için sahaya sürülenlerden Davutoğlu ile gerçekçilik yanyana duramıyor.

Fabrika ayarlarında NATO'ya üyelik, AB'ye bağlılık ve ABD'ye sadakat var.

"Cihatçı çetelerle, İŞİD'le değil ÖSO'yla işbirliği" gibi sözler eşliğinde Erdoğan da şu aralar

bunu söylüyor zaten?

AKP'nin fabrika ayarları, Amerikan üsleri, NATO tesisleri bize göre.

Eğitilmiş emekçileri yıldırılmayacak, tuzu kuru orta sınıfı kaçırmayacak kadar laiklik, cemaat ve tarikatleri ürkütmeyecek kadar dincilik...

Bize göre düzenin değişmesi lazım.

Ayarların değil, fabrikasının değişmesi lazım.

Ülkeyi yönetenlerin değil,

ülkenin bütün zenginliklerine sahip olanların değişmesi lazım. AKP fabrika ayarlarına dönsün diyenlerin de önce mesela Melih Gökçek'in Ankara'yı parselleyip parselleyip cemaate peşkeş çekmesi konusunda Arınç'ın sarfettiği sözlerle bir açıklık getirmeli.

Fabrika ayarlarına döndüğünde yeniden çekilecek aile fotoğrafında kimler olacak: Melih Gökçek, Bülent Arınç, Fethullah Gülen?

"İSTIKRAR SÜRSÜN KRİZ OLMASIN BU DA GÜÇLÜ İKTİDARLA OLUR ANCAK" DEMEYİN

İstikrar, kriz... Bu kelimeler bir yandan gündelik hayatta pek kullanmadığımız kelimeler bir yandan da hayatımız bunlarla geçiyor.

Anlamalarını biliyoruz elbette ve hepimiz hayatımızda istikrar arıyoruz, krizde bunalyoruz.

Ama aslında yaşadıklarımızı bu kelimeler karşılamıyor.

Huzur arıyoruz. Güvende olmak istiyoruz. Bir işe girdiysek 2 ay sonra tekrar kendimizi sokakta bulup iş aramak, arada borcu harcı nasıl idare edeceğimizi düşünmek korkutuyor bizi. İstikrar bu bizim için.

Alacaklı kapıya dayandığında evde yaşanan şeyse: kriz!

Bu yüzden ne yapıyoruz peki?

İşimizi kaybetmemek için fazla çalışmaya, acısı meslek hastalıklarıyla çıkacak koşullara razı oluyoruz.

Krizde girmemek için daha büyük krizleri göze alıp kredi çekiyoruz, alacaklıyı savuşturuyoruz.

Güvende olsak, işimiz patronun iki dudağının arasında olmasa...

Borç harç yaşamak zorunda olmasak, biraz rahat etsek...

Ne zalim patronun her dediğini yaparız ne de bankalara bir araba faiz öderiz.

Diyoruz ki...

İstikrar ve kriz asıl sorunu örtüp, bizi terbiye etmek için kullandıkları kavramlar.

"Düşmanlarımız ülkeyi

krize sürüklüyor."

"Beni yıpratırsanız istikrar kalmaz."

Her durumda krizi yaşıyoruz, hayatımızda istikrarın hiç yeri yok zaten.

Krizde ne Erdoğan'ın düşmanları neden oluyor, ne de Erdoğan.

Sistem kriz yaratıyor. Bu düzende krizler kaçınılmaz.

Üstelik seviyorlar da krizleri. Kriz bahanesiyle daha az paraya daha çok çalıştırıyorlar.

Halk onu istikrar şantajı ile yönetenlere boyun eğdikçe istikrar olmayacak. "İstikrar bozulmasın" diye razı olunan bu düzen çünkü. Ve bu düzen iş güvencesi vermiyor. Huzur vermiyor.

İstikrar, kriz sözlerini çok kullananların bir de şu cümlesi var:

Aynı gemideyiz.

Aynı gemide değiliz!

Çünkü bu düzende iki sınıf var.

Birincisi, başkalarının sırtından kazandıklarıyla zenginleşenler. Asalak sermaye sınıfı.

İkincisi ise, çalışmadığında aç olanlar.

Ya birindensiniz ya ötekenden.

Bu düzende bütün iktidarlar krizi bir sopa olarak kullanıp bütün yükü emekçilerin sırtına bindirerek güç kazanıyor.

O yüzden güçlü iktidarla kriz olmaz değil.

Kriz bu düzende hep oluyor. Sadece kriz hep halkı vuruyor.

BUNU DİYENİ DE GÖRDÜK: AKP İLİŞKİLERE ZARAR VERDİ YENİDEN AVRUPA BİRLİĞİ'NE DÖNELİM KURTULALIM

"Yüzümüzü batıya dönelim, bu macera bitsin" demek, düzenle, sömürüle bir sorunum yok demekle aynı şey.

Çatırdayan bir dünyaya "batı demokrasisi" adı veriliyor. Sadece emek sömürsünün, başka ülkelerde "demokrasi" bayrağı altında çıkar aramanın dünyası da değil bu... Savaşların, işgallerin, Venezüela'daki gibi kıskırtılmış darbelerin dünyası.

Yabancı düşmanlığının, batı demokrasisine yabancı olduğunu hiç düşünmüyoruz. Neonaziler ya da Trump türü ırkçılar kapitalist düzenin hem bir sonucu, hem de bu düzenin devam etmesi için başvurulan araçlar.

Avrupa Birliği denilen, Avrupalı emperyalistlerin birliğinden başka bir şey değil. Üstelik uzun süredir ölü taklidi yapan bir emperyalist yapılanmadan söz ediyoruz.

Avrupa macerası, 2004'te AKP'ye yakıt veren asıl kaynağı. Bugün bu macera sona erdiyse bu Erdoğan'ın demokrasi düşmanlığı yüzünden olmadı! Avrupa Birliği kendi içinde çatırdarken, Ortadoğu'ya uzanmak için ürettiği iddialı planlardan da vazgeçti. Erdoğan da onu iktidara taşıyan unsurlardan birine verdiği önemi azalttı.

Türkiye'yi, Avrupa başkentlerine yapılan "bir el atın da ülkemize batı demokrasisi getirelim" çağrıları mı kurtaracak? Erdoğan'a şantaj yaparak daha fazla kontrol altına almak isteyen Alman ya da Amerikalı emperyalistlerin ipiyle mi çıka-

cağız demokrasi kulesine?

Üstelik, bunlardan yine Erdoğan yararlanıyor. Emperyalistlere istediklerini verip, yola devam ediyor.

İstediklerini vermek dediğimiz de "ülkeyi onların istediği şekilde demokratikleştirmek" değil.

Erdoğan'ın rehin aldığı "Alman ya da Amerikan ajanlarını" teslim etmesi de önemsiz kalıyor asıl meselenin yanında.

Kendi emperyalist planlarına, işgal operasyonlarına hizmet... Batı demokrasisinin, Erdoğan'ı sıkıştırarak aldıkları bu oluyor.

Gericiğin, yobazlığın, ırkçılığın tek panzehiri var: Sosyalizm.

Bize zenginlerin batı tipi "demokratik" diktatörlüğü lazım değil. Bize işçi iktidarı lazım.

"Batının" düşmanı filan da değiliz. Bütün ülkelerin işçileriyle kardeş, her ulustan patronla kavgalıyız.

Erdoğan'ın AB'ye sırtını dönüp, batıyla arayış açarken Putin'le yakınlaştığını düşünenler, sözcüleri Merkel'i Putin'e tercih edenlerse, anlamsız bir detaya takılıyor. Erdoğan'ın Putin'le kurduğu gerilimli dengeyi abartmaya gerek yok. Onlar emperyalizmin çıkarlar dünyasında buluşup ayrılıyorlar. Avrupa projesi, batıya sırt dönme... Bunlar için özü değil, dansin adımları.